SUB SEMNUL LUI 1 MAI

Apropierea zilei de 1 Mai, tradiţionala sărbătoare a primăverii, a muncii şi a solidarităţii făuritorilor de bunuri materiale şi spirituale din întreaga lume, este marcată în patria noastră prin noi şi noi succese obţinute în întrecerea socialistă, prin cotele înalte ale producţiei, prin efortul patriotic general de a devansa termenele şi a depăşi prevederile planificate în acest an, hotărîtor pentru înfăptuirea înainte de termen a cincinalului.

Nenumărate uzine, fabrici, întreprinderi, exploatări miniere, şantiere de construcţii, centrale industriale, judeţe întregi au raportat îndeplinirea planului pe primul trimestru înainte ca filele calendarului să se fi epuizat de pe răbojul lunii martie. Cotidian, presa şi radioul ne fac martorii însemnatelor înfăptuiri cu care harnica şi talentata noastră clasă muncitoare dă viaţă, pas cu pas, măreţelor obiective ale viitorului, prefigurate în documentele Congresului al X-lea şi ale Conferinţei Naţionale a partidului.

În această angajare amplă şi responsabilă, în cadenţa trepidantă a realităţii zilnice, în efortul general al naţiunii, se află angajat, cu tot entuziasmul său incandescent, tineretul patriei, în rîndurile căruia sportivii alcătuiesc un eşalon numeros, puternic şi de nădejde. Aflăm, cu un sentiment de satisfacţie şi mîndrie, despre frumoasele fapte de muncă ale băieţilor şi fetelor care, în timpul lor liber, schimbînd salopeta cu treningul populează stadioanele, făcînd o semnificativă şi simbolică trăsătură de unire între efortul de producţie şi cel sportiv, ultimul influenţîndu-l în mod favorabil pe primul, ca acesta — la rîndul său — să-l înnobileze pe cel de al doilea. Este vorba, fără îndoială, de o fericită osmoză, avînd calitatea aleasă de a ne da chipul complet al cetăţeanului societăţii socialiste multilateral dezvoltate, înaripat sufleteşte, robust din punct de vedere fizic, înzestrat cu calităţile multilaterale ale omului nou, creaţie minunată a unei orînduiri noi.

Acordat la tonusul general crescut, la voltajul puternic înregistrat pe liniile de înaltă tensiune ale muncii desfăşurate în România, contribuind din plin la toate succesele ei, tineretul sportiv îşi pregăteşte cu migală contribuţia la aniversarea zilei de 1 Mai. El va fi nelipsit, cu un program totdeauna aşteptat cu nerăbdare, la marile serbări populare ce vor avea loc cu acest prilej. Mii şi mii de elevi, studenţi, tineri muncitori din Capitală repetă cu migală evoluţiile pe care le vor prezenta pe Stadionul Republicii în marele spectacol cultural-sportiv ce se va desfăşura aici.

Cluburile şi asociaţiile sportive, consiliile judeţene pentru educaţie fizică şi sport, organizaţiile de masă şi instituţiile cu atribuţii în domeniul sportului, organizează, de asemenea, numeroase competiţii închinate sărbătorii, prin care se urmăreşte un dublu scop: **întîmpinarea festivă a zilei de 1 Mai, pe de o parte, şi atragerea de noi mase de cetăţeni, a tineretului mai cu seamă, spre practicarea regulată a exerciţiilor fizice şi sportului, aşa cum se recomandă în recenta Hotărîre a Plenarei C.C. al P.C.R.** Spiritul ei, sarcinile noi, sporite pe care le înfăţişează acest important document de partid, reprezintă acum nota dominantă şi definitorie în întreaga activitate de educaţie fizică şi sport din ţara noastră. **Iar telegramele pe care plenarele C.J.E.F.S. ce se desfăşoară în aceste zile, le adresează Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU, exprimă hotărîrea unanimă şi nestrămutată a organizaţiilor noastre sportive de a înfăptui neabătut amplul program de dezvoltare ce le-a fost trasat de partid.**

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

ACTIVITATEA CU COPIII ŞI JUNIORII — LA NIVELUL CERINŢELOR FOTBALULUI NOSTRU

Nimic nu reprezintă o dovadă mai elocventă asupra rezervorului de elemente de valoare din fotbal decît momentele de selecţionare a reprezentativelor. Aceste operaţiuni complexe şi aşa de importante pentru tentativele performanţei înlocuiesc cu elocvenţă şi adevăr oricare alte modalităţi de a stabili situaţia grupului de sportivi fruntaşi. *Recenta acţiune întreprinsă pentru alcătuirea lotului nostru reprezentativ în vederea partidei pe care prima echipă o susţine astăzi la Kiev a redescoperit subţirimea fondului nostru de fotbalişti de valoare;* mai cu seamă că unele accidentări au produs goluri în grupul jucătorilor consacraţi, cu o valoare bine stabilită, s-a pus deci problema unor înlocuiri, a unor promovări numeroase. Cum se ştie foarte bine, din prezentarea atîtor formule încercate, atîtor căutări, atîtor trialuri suplimentare, soluţiile pentru acoperirea posturilor rămase fără titulari certi în echipa naţională, nu au fost găsite uşor şi nici nu reprezintă totale garanţii.

Aceste recente constatări au readus în discuţie problema cantităţii şi calităţii generaţiei de mîine, a elementelor de schimb, mai direct spus problema activităţii de copii şi juniori, dar mai cu seamă a acesteia din urmă. Se ştie că F.R.F. şi-a dedicat multe preocupări şi o substanţială parte din fondurile sale din ultimii ani pentru reorganizarea şi fortificarea activităţii de juniori. Avînd ca iniţiative specifice înfiinţarea mai multor centre de juniori şi copii, asigurate material şi asistate de federaţie, *munca de selecţionare şi de formare a micuţilor şi foarte tinerilor fotbalişti a cunoscut o oarecare înviorare dar, aşa cum avem ocazia să constatăm cu multe prilejuri, încă insuficientă* spre a asigura acel ritm de activitate absolut util faţă de cerinţele pe care i le pune în faţă, astăzi, fotbalul nostru.

Motivele randamentului încă necorespunzător trebuie căutate în primul rînd în *calitatea slabă a muncii care se desfăşoară cu copiii şi juniorii.* În pofida unor condiţii infinit superioare trecutului, în ciuda acelor eforturi de care aminteam (pe plan organizatoric), ceea ce apare an de an în campionatele de juniori *nu e de natură să ne satisfacă. Grupul talentelor autentice e încă foarte mic, al elementelor dublate de seriozitatea şi insistenţa absolut necesare atingerii perfomanţei în echipele de seniori, şi mai mic.* Însuşi faptul că reprezentativele noastre de juniori cuprind un număr de jucători de certă valoare tot mai redus, comparate cu precedentele selecţionate ale aceleiaşi categorii de vîrstă, vorbeşte despre slaba calitate a muncii de pregătire sau în orice caz, de incompleta sa desfăşurare. Fără discuţie că juniorii noştri, recent calificaţi în Turneul U.E.F.A., au făcut dovada unor calităţi morale şi de voinţă pe care le elogiem dar *bagajul lor de cunoştinţe tehnice — luat ca medie a lotului — nu poate fi considerat ca mulţumitor; etalonul reprezentat de ei nu reprezintă idealul asupra eficienţei şi posibilităţilor existente activităţii de instruire. Ca să nu mai vorbim că, în cazul lotului reprezentativ de juniori, ivirea unor indisponibilităţi a provocat destule necazuri antrenorilor selecţionatei în găsirea unor înlocuitori valabili;* o demonstraţie că nici la această categorie a loturilor naţionale grupul valorilor, capabile să fie luate în consideraţie pentru selecţionată nu e foarte bogat.

Exemplele de reuşită furnizate de colectivele de muncă care au pus toată seriozitatea şi însufleţirea în

UN SUBIECT DE ACTUALITATE

organizarea vieţii copiilor şi juniorilor, care au ştiut să folosească cu eficienţă tehnicieni competenţi şi plini de iniţiativă în activitatea lor, demonstrează că rezultatele s-au ridicat la cote înalte, chiar dacă condiţiile materiale s-au plasat — uneori — sub calitatea altor cluburi şi asociaţii. Ceea ce a realizat acel inimos profesor *Todoran* din Sibiu cu echipa de juniori pregătită în cadrul Şcolii sportive din oraş, constituie o pildă mereu amintită şi procură echipei de performanţă a oraşului în mod ritmic, neîncetat, elemente de reală valoare şi perspectivă. Din grupul profesorilor de mare dăruire pentru micii sau tinerii lor elevi nu-l putem omite pe antrenorul *Francisc Fabian* (Steaua „23 August") care, generaţie de generaţie, e reprezentat în naţionalele de juniori de jucători ridicaţi sub grija şi îndrumarea lui; nu mai departe decît acest *Răducanu*, atacant cu perspective deosebite, mai cu seamă dacă se va dezbăra de unele încăpăţînări ale acţiunilor personale din joc, e tot un produs al „şcolii Fabian".

Dar *lista şcolilor de juniori de mare hărnicie şi productivitate rămîne mică şi nesemnificativă;* chiar dacă ar fi să mai amintim de ceea ce au înfăptuit în ultimii ani, Progresul Bucureşti, „U" Cluj, Politehnica Iaşi, unele dintre asociaţiile orădene etc. Tocmai de aceea afirmăm că, faţă de eforturile şi preocupările acestei veritabile campanii a F.R.F. pentru copii şi juniori, sezoanele care au trecut au adus prea puţin, inadmisibil de puţin. Penuria la foarte multe dintre posturile reprezentativei continuă; *atîta timp cît nu vom ajunge la situaţia de a avea cel puţin doi jucători de aceeaşi valoare pentru fiecare dintre locurile echipei naţionale, nu se poate vorbi despre saltul de valoare şi cantitate pe care fotbalul nostru trebuie să-l facă spre a se socoti cu adevărat înarmat pentru marile rigori ale fotbalului actual, la nivelul reprezentativelor;* ca să nu mai vorbim de situaţia cluburilor, sector unde constatările ultimului sezon au fost aşa de amare în privinţa potenţialului de a ataca ONORABIL treptele superioare ale competiţiilor continentale. *Atîta vreme cît concepţia şi seriozitatea muncii cu copiii şi juniorii nu vor înregistra modificări substanţiale nu putem să emitem pretenţiile unei stabilităţi în aria performanţelor superioare pe plan internaţional.*

Sigur că se impun încă noi şi noi insistenţe din partea organelor de specialitate, a tuturor factorilor implicaţi în activitatea „primăverii fotbalului nostru", de la conducerea F.R.F. pînă la instructorii voluntari ai echipelor de juniori şi copii; sigur că se solicită corective schemelor de competiţie pentru aceste categorii de echipe; sigur că se pretinde clădirea unei activităţi fotbalistice de masă în veritabilul sens al cuvîntului, în care baza să fie şcoala; sigur că există atîtea şi atîtea posibilităţi şi resurse, insuficient sau deloc utilizate. Dar, *înainte de toate, se cere ca pasiunea şi însufleţirea să-i anime pe cei ce organizează şi efectuează munca cu copiii şi juniorii. Aici întîlnim încă destulă indiferenţă sau nepricepere, lipsă de iniţiativă şi de grijă.* Aici trebuie luptat, ca obiectiv de primă actualitate. Aici, unde se investesc sume importante, aici de unde s-a aşteptat mult şi s-a produs puţin. E un subiect care — deşi are ca subiect viitorul — prezintă stringenţă superioară oricăror probleme care aparent doar sînt ale actualităţii.

De aceea i-am dedicat editorialul de faţă; tocmai în ziua în care reprezentativele actuale ale performanţei deschid sezonul lor pe anul 1973, start care a vădit că numărul elementelor de clasă în fotbalul nostru rămîne neîndestulător.

ÎNVINGÎND LA VÎRŞEŢ, IUGOSLAVIA CU 2-0

ECHIPA ROMÂNIEI S-A CALIFICAT LA TURNEUL FINAL U.E.F.A. — 1973

• DOI ADVERSARI PUTERNICI — DOUĂ MOMENTE PSIHOLOGICE PE DRUMUL CALIFICĂRII • MAI BINE ÎN DEPLASARE (4 p), DECÎT PE TEREN PROPRIU (2 p) • CORECTURILE NECESARE — PENTRU VIITOR — ÎN JOCUL ECHIPEI

Calificarea echipei noastre de juniori pentru turneul final U.E.F.A., ediţia a 26-a, se înscrie ca un frumos succes al fotbalului nostru, cu atît mai mult, cu cît el a fost obţinut în condiţiile unei replici viguroase din partea a doi adversari puternici: Grecia — cu mulţi jucători rapizi şi... depăşiţi de vîrsta junioratului, şi Iugoslavia — o echipă în care au evoluat fotbalişti cu state de serviciu în prima divizie a soccerului iugoslav. **Izbînda finală a tinerilor noştri jucători se datorează, în primul rînd, jocurilor foarte bune făcute tocmai pe terenurile adversarilor lor, la Atena şi Vîrşeţ, unde au reuşit să obţină maximum de puncte posibile: 4!** Cum se explică, în fond, acest... mister? „Secretul" ni-l dezvăluie antrenorul principal al lotului, prof. **Constantin Ardeleanu:** „Acasă, la Bucureşti, pe stadioanele Giuleşti şi Politehnica, jucătorii n-au fost în stare să se debaraseze de emoţiile care i-au cuprins şi le-au paralizat mişcările. Au vrut neapărat să joace bine în faţa propriului lor public şi nu numai că n-au reuşit decît foarte puţin, dar nici măcar n-au cîştigat respectivele partide. În al doilea rînd, evoluţiile mai bune din deplasare sînt o urmare firească a efectului celor două turnee, făcute, în februarie—martie, în Turcia şi U.R.S.S. În cele şapte meciuri susţinute la Izmit, Sakarya, Bursa şi Aşhabad, echipa şi-a modelat în aşa fel jocul, încît ştie să se apere organizat, calm, ferm şi să contraatace viguros, rapid, eficace. Echipa învăţase o lecţie şi, la Atena şi Vîrşeţ, în faţa unor „examinatori" pretenţioşi, a reuşit să promoveze examenele cu brio. Iar jucătorii nu s-au mai temut că greşesc, n-au mai avut tracul paralizant de la meciurile de acasă şi au cîştigat..."

Au cîştigat, după multe emoţii, dreptul de a se număra printre cele 16 finaliste ale turneului care-şi vor da întîlnire, pe pămîntul Italiei, în jurul datei de 28 mai. **De patru ani, juniorii români n-au mai cîştigat o grupă preliminară a turneului.** Performanţa reuşită în această primăvară este rodul MUNCII FĂRĂ RĂBATURI a antrenorilor, începută în ianuarie, la Rîşnov, şi al unor căutări permanente, avînd drept scop alinierea în fiecare meci, a celei mai bune formaţii, capabilă să-şi joace cu ardoare şansele.

Calificarea se datorează însă, înainte de toate, jucătorilor, HOTĂRÎRII LOR DE A FACE TOTUL PENTRU A O OBŢINE, seriozităţii cu care s-au pregătit, mai ales după semieşecul din partida cu Iugoslavia, de la Bucureşti, cînd au trecut pe lîngă o victorie pe care, după desfăşurarea jocului, o meritau cu prisosinţă. A fost, atunci, un

LUCUŢA

RĂDUCANU

prim şoc psihologic. Al doilea a apărut după egalul (2—2) de la 1 aprilie, cînd după ce au condus la pauză cu 2—0, au căzut ca un trăsnet din senin acele autogoluri stupide care au turnat plumb în picioarele tuturor. Rămăsese ca soarta primului loc să se hotărască la Vîrşeţ, o mică localitate la graniţa dintre Iugoslavia şi România. Şi au hotărît-o jucătorii noştri, ei abor-

Laurenţiu DUMITRESCU

(Continuare în pag. 6—7)